

δώνυμο που πρωτοφάνηκαν. Όταν έπιασα το κοντύλι πρώτη φορά, στα 1890, ή περθένα όρμη της ψυχής μου μ' έφερε, σοφή, στη γλώσσα του λαού μας, κ' έγραψα τον «Ξενιτεμό». Πόσα χρόνια περασμένα! 'Ο πόλεμος ανάμεσα στα δυό στρατόπεδα τὰ γλωσσικά ξάναψε και θέριεψε. Κ' ίσως από τους γραφιάδες είμαι ο μόνος που δε μπήκα στον άγώνα τους. Τη γλώσσα, μιὰ κ' είπα να τή γράφω, δε θέλω πια να τη συλλογίζωμαι. 'Αφού ή καρδιά μου πρώτα μουδαιζε τό δρόμο της, αφού κι' ο νοός μου τονέ φώτισε έπειτα, αποφάσισα να μη γλωσσολογώ. Τη γλώσσα βέβαια τη μελετώ, αφού και τη γράφω, αλλά δε θέλω να τήν έχω καυσοφύλλι και σπαθί στα χέρια μου. Γράφω για τής μορφής τήν όμορφιά, γράφω για τήν ούσία, όχι όμως για τή γλώσσα μοναχά. Οί φανατικοί τής γλωσσικής σημαίας, κ' οί άγύρτες της, μπορεί να λένε πως δε δουλεύω για τήν ιδέα. 'Όμως, μου φαίνεται, δουλεύω. Είμαι από τους πιστούς της ιδέας, τους πρώτους και τους πειο καθαρούς. 'Αν βγάλη κανένας τον Ψυχάρη, τό σοφό, τον καλόγνωμο και συβιβαστικόν, οί άλλοι πρωτοστάτες και πρωτόθρονοι έχουν τό φανατισμό τον άγριο του νεοφώτιστου. Δέ λογαριάζουν τήν ανάγκη, που είναι ο μέγας νόμος τής ζωής. Τό γλωσσικό ζήτημα τό θέλουμε για ζήτημα ήθικό. 'Αν γράψης και μιάν άναφορά στον ύπουργό, πρέπει να τή γράψης δημοτικά (μιὰ μέρα βέβαια κι αυτό θα γίνη). Τότε λοιπόν πρέπει να κλείσης όλες τής ύφρες τής κοινωνικής ζωής τριγύρω σου, ως που να ξημερώση ή μέρα, ή άγέννητη, που ο κόσμος άξαφνα, με μιὰ γνώμη, θα πέση και θα προσκυνήση τής άρχής σου. 'Ός τότε έσύ περιμενε, ενώ έχεις υποχρέωση να μην ξεμακρύνης από τους ήμόφυλους σου, να τους μιλήσης και τήν καθαρεύουσα τους, για να τους κάνης να σ' άκούσουνε. Να τους άγκαλιάζης, ενώ σε βρίζουνε, κ' ενώ σε κρίζουνε προδότη, άνόητοι, να τους φωτίζης.

'Εγώ νομίζω : 'Ο καλλιτέχνης στη γλώσσα δέν κάνει καμμιά υποχώρηση, ποτί. 'Ο κοινωνικός όμως άνθρωπος, ο έπιστήμονας, ο δάσκαλος, ο πατριώτης πρέπει να κάνουν και πολλές. Στην κόσμο τής ιδίας οί νίκες έρχονται σιγά. Μόνο οί πολιτικές μεταβολές γίνονται από μιὰ μέρα σ' άλλη. Κ' ή 'Ελληνική κοινωνία σιγά, και χωρίς να τό καταλάβη, θα παρατήση κάθε αντίσταση, ενώ οί γλωσσικοί κοκκόροι ακόμα θα τήν έρεθίζουνε με τὰ ξεφωνητά τους, και θα τήν κάνουνε να μένη στο τυφλό της πείσμα, άθώα κι' άνιδη.

'Ετοιμος είναι για τύπωμα ο δεύτερος κι' ο τρίτος τόμος, και θα βγούνε γλήγορα.

'Αθήνα, 15 Αύγουστου 1908.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΙΑΤΙ :

Γιατί με βρίζεις, βρέ τρελλή μικρή,
Μπερρή ;
Μη λές, είν' που με κάνει τό πιστό
Κουτό ;
Κι' άπέ ; Γώ τό είπα : μιὰ ζωή είν' αυτή,
Θάν τή
Γλεντήσω κι' άς με ρέψη τό κρασί
Κ' έσύ.
Καλά
Δέν κάνω άφού είναι και τὰ δυό καλά ;

ΒΑΣΙ-ΛΑΚΗΣ

ΦΙΛΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

— Με χαρά μαθαίνουμε πως στη Σύμωρη άρραβωνίστηκε ο άγαπητός συνεργάτης μας Νίκος Σαντορινατός με τήν καλή κόρη 'Αλεξάντρα Χ. Χαμουδούπουλου, άδερφή άγαπημένη του συνεργάτη μας Τώνη Χριστιδή.

Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΫΛΛΙΑ

Τόμος πρώτος
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.

ΠΕΖΑ

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΜΑΤΑ

Φαντάσματα. Τό χάρισμα τής Θεας. — Τό Στοίχειο. — Τό Καράδι.

Κύκλοι τής 'Ανέμης. 'Η πληρωμή, ή τό παραμύθι του βοσκού και του λύκου.

Τὰ πλάσματα του Νοού. Θεού θάνατος. — 'Η κατάρα του πατέρα. — Τής Μοίρας τὰ γραμμένα.

Λόγοι κι' αντίλογοι. 'Ο θάνατος του Παληκαριού. — 'Ο γάμος τής Λυγερής. — Τής Λαμπρής τ' άρνάκια. — 'Ο άμμος και τό κύμα.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Του Χωριού και τής Χώρας. Για τήν άγάπη — Για τήν τιμή.

'Ιστορίες του Γιάννου 'Επαχτίτη. 'Ο Ξενιτεμός. — Τὰ κουδούνια. — 'Η Θειακούλα. — Τό 'Ερημόκαστρο.

Παράμεροι δρόμοι. 'Ο Μπάμπια Μίχας. — Τό σεντούκι τής φιλάργυρης. — 'Αγρυπνίες. — 'Ο γάμος τής Λεμονιάς. — Χειμώνιασμα.

Μεγάλα χρόνια. Τό Κάστρο.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η ΜΟΥΣΑ Κ' Η ΨΥΧΗ

Εικονίσματα. Τό χάραμα. — 'Εσπερινός. — Στο Χριστό νεκρό.

'Ανθοί και πόνοι. Τζετζέδι. — Τό πρώτο χελιδόνι (στη γιορτή μιας κόρης). — Θρήνος στον 'Ηλιόχαρο. — 'Ο θάνατος τής άγάπης. — 'Εξομολόγηση. — 'Απολύτρωση.

Τραγέλαφοι. Τό δέντρο τής Σοφίας.

'Επιγράμματα. Στην Ποιητή. — Σί κόρη νεκρή. — 'Η 'Ελλάδα στον προσκυνητή του Σαλαδίνου. — Στο άγαλμα του Μπαίρον. — Σί λόγιον ύπο ψήφιο. — Στη φαρμακωμένη. — Σί διαβασμένο βασιλόπουλο. — Σε γέρο πολιτικό.

ΠΟΙΗΤΙΚΑ

Γράμματα από τ' 'Αγιον 'Όρος. Γράμμα Α'. — Γράμμα Β'.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

'Ιστορικές αναζητήσεις. 'Η ανάβαση του Φαββιέρου στην 'Ακρόπολη. — Ζητήματα ιστορικά και καλογερικά.

'Ιστορικοί γύροι. 'Ο Γκούρας και ή Γκούραινα. — 'Η ναυτική έστρατεία στο Βόλο (1827). — Παλαμηδαίοι.

Μικροί έρανοι. Τὰ επινίκια τής μάχης τής 'Αράχωβας. — Γιώργης Κανάρης.

'Ανέκδοτα. Τό τάμα.

'Αρχείο τής 'Εθνικής 'Ιστορίας.

Γ Λ Ω Σ Σ Ι Κ Α

Για τή μελέτη τής έθνικής γλώσσας. Ζακωθινές παροιμίες (συλλογή του Κόμ. Γκούλφορδ). — Μοιρολόγια τής Ρούμελης (συλλογή Πέτρου Βασιλικού). — 'Ανέκδοτα δημοτικά τραγούδια. — Η φηλολογηκες γραφες του Βηλαρα (άνέκδοτη γλωσσική μελέτη του Γιάννη Βιλλαρά).

Μικροί έρανοι. Διορθώματα σ' ένα δημοτικό τραγούδι από τή συλλογή του Πάσσωδ. — «Σ' τή φωτιά, 'σ τό βρόντο».

Πουλιέται στα Γραφεία του «Νουμά» Δρ. 5. Για τό έξωτερικό φρ. 6. 'Οποιος θέλει γράφει στον ίδιο τό συγγραφέα δρόμος Φωκυλίδου 34, 'Αθήνα.

Τό μόνον πατριωτικόν

Τό μόνον ελληκρινές

Τό μόνον 'Ελληνικόν

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100,000 ΔΡΧ.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ

26 'Οκτωβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1908

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τό «'Εμπρός» και ή «'Εστία» θυμώσανε που ο κ. Ψυχάρης δημοσίεψε ποιήματα και χαριτολογήσανε και οί δυό τους, θυμωμένα πάντα.

— Τό «'Εμπρός» μās βεβαιώνει πως τό «γίρας έρχεται και με στίχους κομιά φορά» και ή «'Εστία» συβουλεύει τον κ. Ψυχάρη να βουλώνει ταύτιά του όταν του τραγουδούν οί Σειρήνες.

— 'Αν τύχει κομιά φορά και ξαναθελήσει ο κ. Ψυχάρης να δημοσιέψη στίχους, πρέπει να ζητήσει πρώτα τήν άδεια από τους δυό αυτούς τρομερούς στιχοφάλακες.

— Τὰ δημοτικά τραγούδια που δημοσιεύουμε εκρόπια στο σημερινό φύλλο, και που θα δημοσιέψουμε και σ' άλλα φύλλα, είναι παρμένα από τή συλλογή του Πέτρου Βασιλικού «Μοιρολόγια τής Ρούμελης» που βρίσκεται στα «Προπόλαια» του Βλαχογιάννη.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. κ. R. Boese Marburg και T. Κατα. Chibin el Konr. Λάβαινε τή συνητομή και σās εύχαριστούμε.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ

ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Παρακαλούνται οί κ. κ. 'Υδροληπται τής πόλεως 'Αθηνών, οί όφείλοντες τό αντίτιμον ποσίμου ύδατος του έτους 1908, όπως προσέλθωσι και καταβάλωσιν αυτό είνε τό ταμείον του Δήμου, ίνα μη ή ύπηρεσία άναγκασθή και διακόψη τήν διοχίτευσιν αυτού.

'Αθήναι 15 'Οκτωβρίου 1908.

'Εκ του γραφείου του ύδραυλικού τμήματος του Δήμου 'Αθηναίων)